

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 24120-10-21 בולדו ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 10687-10-21 חלבי ואח' נ. לשכת עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 21535-10-21 עאדל ח'ניפס נ. לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת שירלי רנר

עותרים בעת"מ 24120-10-21

1. אלון בולדו
2. אביב לב
3. אחמד חטיב
4. אבי שושני
5. ליבנת סעדון
6. הדס דגני
7. יפה אזולאי
8. לילה ארנבאייב
9. כפיר שהם
10. אסתי צפתי
11. לואיז שאולוב
12. בן ציון עזורי
13. יוסף חלבי
14. חי משה שרעבי
15. יעקב מליק
16. ורד שמיר
17. רותם עמר
18. סמיר חסן
19. סופיה שריקי
20. בני בנימין ראובן
21. חיים אלדר
22. נריה דדון
23. אבי אלטבך
24. אסתר שתרית
25. אסיל מוקטרן

באמצעות ב"כ עוה"ד אורן טסלר ונאור אילוז

עותרים בעת"מ 10687-10-21

1. יוסף חלבי
2. משה מור
3. רותם לוי
4. שירה אוקנין
5. סלאח חיר
6. יצחק ריזל
7. זני זגורי זיו
8. איריס נבון

באמצעות ב"כ עוה"ד שי דקס ויניב לנקרי

עותר בעת"מ 21535-10-21 עאדל ח'ניפס

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 24120-10-21 בולדו ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 10687-10-21 חלבי ואח' נ. לשכת עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 21535-10-21 עאדל ח'ניפס נ. לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

תיק חיצוני:

נגד

משיבים
1. לשכת עורכי הדין בישראל
2. הוועדה הבוחנת של לשכת עורכי הדין בישראל
באמצעות ב"כ עוה"ד דוד יצחק, מירית שלו ואליה בר

פסק דין

1. שלוש עתירות בעניינה של בחינת לשכת עורכי הדין מיום 29.6.21, לאחר שעררים בעניין זה שהוגשו לוועדה הבוחנת, נדחו. שתיים מתוכן, שידונו תחילה, נוגעות לשאלות בשיטת "המבחן האמריקאי". השלישית עניינה מטלת הכתיבה.
- לאחר דיון שהתקיים (שבעקבותיו נמחקה עתירה נוספת שהוגשה), הסכימו העותרים בעת"מ 24120-10-21 להסתפק בהשגות שהעלו בנוגע לשאלה 20 בחלק הדיוני, שאלה 28 בחלק המהותי ושאלה 34 בחלק המהותי.
- העותרים בעת"מ 10687-10-21 הסכימו להסתפק בהשגות בכל הנוגע לשאלות 28 ו-34. המשיבות הודיעו כי הן עומדות על עמדתן בנוגע לכל שלוש השאלות האמורות.
2. היקף ההתערבות של בית המשפט בבחינות ההסמכה של לשכת עורכי הדין הוא מצומצם והקריטריונים להתערבות הם על פי כללי הביקורת של המשפט המנהלי כאשר בית המשפט לא יתערב בתחום מומחיותו של הגוף הסטוטורי המוסמך אלא אם חרג מסמכותו או שנפל פגם משפטי בעשייתו (ר' עע"מ 8281/18 לשכת עורכי הדין נ. פומס והאסמכתאות שם).
3. שאלה 20 בחלק הדיוני קובעת כדלקמן:
- "ראובן ושרה התגרשו. התובענה לאיזון המשאבים בין בני זוג התנהלה בפני בית המשפט לענייני משפחה. בפסק הדין נקבע כי ראובן יעביר לשרה סך של 200,000 ₪. ראובן לא מקיים את חלקו זה.
- מהי הדרך הנכונה העומדת לרשותה של שרה לגבות את הסכום שציווה בית המשפט?
- א. פתיחת הליך לביצוע פסק הדין בבית המשפט לענייני משפחה.
ב. פתיחת הליך לביצוע פסק הדין בלשכת ההוצאה לפועל. אין צורך לבקש אישור מבית המשפט לענייני משפחה.
ג. הגשת תביעה חדשה בבית המשפט לענייני משפחה בגין אי-קיום פסק הדין.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 21-10-24120 בולדו ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 21-10-10687 חלבי ואח' נ. לשכת עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 21-10-21535 עאדל ח'ניפס נ. לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

תיק חיצוני:

ד. פתיחת הליך מכח פקודת ביזיון בית משפט בבית משפט שלום".

1
2
3 התשובה שנבחרה על ידי הועדה כנכונה היא חלופה א' וזאת בהתאם לסעיף 7 לחוק בית המשפט
4 לענייני משפחה הקובע כי הליכי בצוע בתובענה לאיזון משאבים בין בני זוג יבוצעו על פי החלטת
5 בית משפט לענייני משפחה ובפיקוחו זולת אם הורה בית המשפט על ביצועם באמצעות לשכת
6 ההוצאה לפועל.

7 4. לטענת העותרים בעת"מ 21-10-24120 מאחר ומדובר בסכום קצוב אזי בהתאם להנחיות מנהלת
8 אגף ההוצאה לפועל ברשות האכיפה והגבייה – ניתן לפתוח תיק הוצל"פ ללא אישור בית משפט.
9 קיים לינק להנחייה זו באתר האינטרנט של לשכת עורכי הדין, מדובר בידע מעשי והיה מקום לאשר
10 גם את תשובה ב' כנכונה.

11 לטענת ב"כ המשיבה הנוהל אליו מפנים העותרים לא נכלל ברשימה שפרסמה הועדה. במסגרת
12 הבחינה ביקשו המשיבות לבחון בקיאות בחוק הרלוונטי ומדובר בנוהל העומד לכאורה בסתירה
13 להוראות החוק.

5. דין העתירה בעניין זה להידחות.

14
15 בהתאם להוראת סעיף 4.6 ג להוראות הבחינה "רק תשובה אחת היא התשובה הנכונה לכל שאלה.
16 יש לסמן את התשובה הנכונה ביותר..." (הדגשות במקור. ר' גם ס' 4.1). בהתאם לתקנה 18(ד)
17 לתקנות הבחינות מפרסמת הועדה הבוחנת רשימת חיקוקים הרלוונטיים לצורך הבחינה. הועדה
18 הבוחנת בהודעתה מיום 23.2.21 פרסמה את רשימת החיקוקים "בהם ידרשו הנבחנים להפגין ידע
19 והבנה בחלק ב'..."

20 טענת העותרים לקבלת תשובה ב' אינה נסמכת על חומר הבחינה, ואינה עולה בקנה אחד עם ההנחיה
21 ולפיה יש לסמן את התשובה הנכונה ביותר. למעשה אילו נתבקשה תשובה על יסוד המסמך עליו
22 מסתמכים העותרים, היה מקום לטענה כי השאלה מבוססת על חומר שאינו כלול בבחינה. לפיכך
23 הטענה בעניין זה דינה להידחות.

6. שאלה 28 בחלק המהותי קובעת כדלקמן:

24
25 "יעקב ביקש לחסוך בקרן ייעודית, שבה ביקש להשתמש לטובת רכישת דירה. לאחר שהצטבר
26 בקרן סכום מכובד ביקש משמעון ידידו לרכוש עבורו דירה בכספי הקרן. שמעון פנה אל יוסי גיסו,
27 בעליה של חברת נדל"ן ידועה, סיפר לו על התפקיד שהוטל עליו, וביקש לרכוש ממנו דירה
28 מתאימה. יוסי הודיע שיש לו דירה מתאימה, ואף הבטיח לשמעון בונוס אם ירכוש את הדירה
29 ממנו: שובר זכוי בסך של 30,000 ₪ לטובת חופשה בחו"ל.

30 יוסי מכר לשמעון את הדירה בסך של 2,000,000 ₪, ואף נתן לו את הבונוס, כמובטח. לאחר שביקר
31 יעקב בדירה החליט שהוא אינו מעוניין בה, אך הוא מעוניין ליהנות משובר הנופש.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 21-10-24120 בולדו ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'
 עת"מ 21-10-10687 חלבי ואח' נ. לשכת עורכי הדין בישראל ואח'
 עת"מ 21-10-21535 עאדל ח'ניפס נ. לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

תיק חיצוני:

- 1 איזו חוות דעת משפטית נכונה?
- 2 א. לא ניתן לאחוז בחבל משני קצותיו. אם תבוטל העסקה השובר יוחזר ליוסי. אם לא תבוטל, ניתן
 3 לדרוש משמעון להעביר את השובר לידי יעקב.
- 4 ב. על יעקב להודיע ליוסי על ביטול העסקה ולדרוש משמעון להעביר לו, ליעקב, את השובר.
- 5 ג. על יעקב להגיש לבית המשפט בקשה לביטול העסקה, ובהזדמנות זו לבקש מבית המשפט
 6 שיורה להעביר לו, ליעקב, את השובר.
- 7 ד. על יעקב לדרוש משמעון למכור את השובר ולהכניס את התמורה לקופת הקרן, לטובת רכישת
 8 דירה אחרת. בנוסף לכך, יש להגיש לבית המשפט בקשה לביטול העסקה".
- 9 התשובה שנבחרה על ידי הועדה כנכונה היא חלופה ב' לפיה על יעקב להודיע ליוסי על ביטול
 10 העסקה ולדרוש משמעון להעביר לו, ליעקב, את השובר. כסימוכין היפנתה הועדה לסעיפים 1, 10-
 11 לחוק השליחות, התשכ"ה-1965.
- 12 7. **לטענות העותרים** החלופה הנכונה היא א'. נטען כי בין אם חל סעיף 21 לחוק החוזים (חלק כללי),
 13 תשל"ג-1973 ובין אם חל סעיף 9(א) לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970, הכלל
 14 הוא של חובת השבה הדדית ובמקרה זה יש להשיב את השובר ליוסי, נותן השובר. ככל שאין השולח
 15 מבטל את העסקה אזי יש לחייב את השלוח להעביר אליו את טובת ההנאה וזאת על פי סעיף 10(ב)
 16 לחוק השליחות.
- 17 **לטענת המשיבה** מדובר בשתי עסקאות נפרדות – רכישת הדירה והבנוס. השאלה איננה מה הדין
 18 אם יוסי רוצה לבטל את העסקה ואין בשאלה נתונים על כך. לפיכך חל הכלל כי טובת הנאה אסורה
 19 מוקנית לשולח.
- 20 8. **דין העתירה בעניין זה להתקבל במונח זה שיש לקבל גם את חלופה א' כתשובה נכונה.**
- 21 הכלל כי טובת הנאה אסורה מוקנית לשולח קיים גם בחלופה א', סיפא. ההבדל בין שתי החלופות
 22 טמון בטענת המשיבה כי מדובר בשתי עסקאות נפרדות – הדירה והבנוס. ואולם בעניין זה נתוני
 23 השאלה אינם ברורים דיים וניתנים גם לפרשנות ולפיה מדובר בשתי עסקאות התלויות זו בזו.
 24 במקרה אחרון זה, ניתן לקבל את תשובה א' כתשובה נכונה.
- 25 לפיכך, ולנוכח האי בהירות בנתוני השאלה עצמה יש לקבל גם את חלופה א' כתשובה נכונה.
- 26 9. **שאלה 34 בחלק המהותי קובעת כי:**
- 27 "אסנת שימשה יועמ"ש של חברת "שיבולת בע"מ" במשך 10 שנים. לימים עזבה את תפקידה
 28 בחברה האמורה, ובחלוף שנה מאז עזיבתה את החברה החלה לייצג כמה תובעים בתביעה
 29 שהוגשה נגד החברה בגין אירועים שאירעו בחודשיים שקדמו לתחילת הייצוג על ידיה. במסגרת
 30 ההליך המשפטי עשתה אסנת שימוש במידע שאליו נחשפה במהלך תפקידה כיועמ"ש בחברה,
 31 ואולם מדובר במידע גלוי שכל עורך דין שעוסק בתחום יכול להגיע אליו. חברת "שיבולת בע"מ"

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 21-10-24120 בולדו ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 21-10-10687 חלבי ואח' נ. לשכת עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 21-10-21535 עאדל ח'ניפס נ. לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

תיק חיצוני:

- 1 החליטה להגיש תלונה נגד אסנת על השימוש במידע שאליו נחשפה במסגרת עבודתה כיועמ"ש
- 2 בחברה כאמור.
- 3 מה הדין?
- 4 א. אסנת עברה עבירה אתית היות שעשתה שימוש במידע שאליו נחשפה במסגרת עבודתה
- 5 בחברה.
- 6 ב. אסנת עברה עבירה אתית היות שעשתה שימוש במידע שאליו נחשפה במסגרת עבודתה ולא
- 7 קיבלה אישור מהחברה לעשות שימוש במידע זה.
- 8 ג. אסנת עברה עבירה אתית היות שעשתה שימוש במידע אליו נחשפה במסגרת עבודתה וגם
- 9 מחמת שהיא מייצגת לקוחות נגד החברה שבה שימשה יועמ"ש.
- 10 ד. אסנת לא עברה עבירה אתית היות שהמידע שבו עשתה שימוש ממילא מצוי בידי כל עורך דין
- 11 שעוסק בתחום".
- 12 התשובה שנבחרה על ידי הועדה כתשובה הנכונה היא חלופה ד' וזאת בהתבסס על כלל 16 לכללי
- 13 לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו-1986.
- 14 10. לטענת העותרים יש להורות על פסילת השאלה מאחר והמשיבות לא צרפו דבר חקיקה רלוונטי
- 15 – את כלל 21 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית) הדרך בשאלה האם עורך דין רשאי להשתמש
- 16 במידע שקיבל מלקוחו בעת יצוגו כאשר ניתן לקבל את המידע בדרכים אחרות גלויות לכל.
- 17 לטענת המשיבה לא היה מקום לצרף את כלל 21 לכללי לשכת עורכי הדין שכן התשובה היא בסעיף
- 18 16 שצורף שעוסק בטיפול נגד לקוח, כאשר אין בנתוני השאלה נתון כי מדובר בעניין שיש לו זיקה
- 19 של ממש למידע שקיבל עורך הדין וממילא המידע חשוף.
- 20 11. דין העתירה לעניין שאלה זו להידחות
- 21 העותרים אינם טוענים כי התשובה שנבחרה על ידי המשיבה אינה נכונה. למעשה הם גם אינם
- 22 טוענים כי כלל 16 לכללי לשכת עורכי הדין אינו רלוונטי לשאלה. כל טענתם היא כי היה מקום לצרף
- 23 כלל נוסף, רלוונטי אף הוא. ואולם, מאחר ואין לאמר כי ציפיית המשיבה ולפיה יינתן מענה לשאלה
- 24 האמורה אך על יסוד כלל 16 לכללי לשכת עורכי הדין חורגת ממתחם הסבירות, די בכך על מנת
- 25 שהעתירה בעניין זה תידחה.
- 26 12. העותר בעת"מ 21-10-21535 (אשר עמד על עתירתו בתום הדיון) משיג על כך שבמטלת הכתיבה
- 27 קיבל 9 נקודות המחולקות ל-1 במימד השפה, 1 במימד הארגון ו-7 בתוכן. לאחר ערר שהגיש הוספה
- 28 נקודה למימד השפה והופחתו 2 נקודות ממימד התוכן. לטענתו סריקת המטלה פגעה ביכולת
- 29 הבודק/הבוחר לקרוא את כל התוכן באופן סדור. עוד נטען כי ההחלטה בערר שהגיש נעדרת הנמקה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 21-10-24120 בולדו ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 21-10-10687 חלבי ואח' נ. לשכת עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 21-10-21535 עאדל ח'ניפס נ. לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

תיק חיזוני:

1 ולגופו לא היה מקום להפחתות שבוצעו. העותר עתר למנוי מומחה חיזוני שיבדוק את מטלת הכתב
2 שהגיש.

3 **לטענת ב"כ המשיבה** הסריקה שהועברה מובנת ולא הופחתה אף נקודה בשל כך. לגבי היעדר
4 ההנמקה נטען כי הטענה בעניין זה סותרת פסיקה מפורשת של בית המשפט העליון שקבע כי די
5 במחווין ובפתרון לדוגמא. אשר לניקוד נטען כי כבר נקבע שבית המשפט לא ינקד וישים שיקול דעתו
6 במקום הגורמים האמוניים על כך. מדובר במטלה שנבדקה פעמיים על ידי שני בוחנים שונים, בלתי
7 תלויים, הבדיקה היא הוליסטית ומבוססת על הערכה ולא עניין מתמטי.

8 **13. דין העתירה להידחות**

9 העותק הסרוק שצורף לתגובת המשיבה (נספח יא) הינו רובו ככולו קריא וחזקה על הבודקים כי
10 אילו היה הטקסט בלתי קריא היו מבקשים הבהרה מהמשיבה. כפי שציין ב"כ המשיבה בדיון,
11 הנוהל הוא כי ככל שיש בעיית קריאה יכולים הבודקים לבקש את מטלת הכתיבה כשהיא מוקלדת.

12 אשר לטענה בדבר היעדר הנמקה, זו אינה בקנה אחד עם ההלכה ולפיה בכל הנוגע למטלות הכתיבה
13 אין חובת הנמקה ודי במחווין ובפתרון לדוגמא (ר' עע"מ 8281/18, לעיל, פסקאות 14-15).

14 גם הטענה כי יש מקום שבית המשפט יבדוק את המטלה לגופו בין בעצמו ובין על ידי מומחה שימנה,
15 דינה להידחות (שם, פסקה 19 לפסק דינו של השופט עמית). בעע"מ 5066/20 נטוקין נ. לשכת עורכי
16 הדין היפנה בית המשפט להוראת סעיף 33 לחוק החוזים הקובעת כי "חוזה שלפיו יינתן ציון,
17 תואר, פרס וכיוצא באלה על פי הכרעה או הערכה של אחד הצדדים או של אדם שלישי,
18 אין ההכרעה או ההערכה לפי החוזה נושא לדיון בבית משפט" והחלה מכח סעיף 61(ב) לאותו
19 חוק על בחינות ההסמכה, כמלמדת על ההיקף המצומצם של היקף הביקורת השיפוטית על בחינות
20 ההסמכה.

21 בענייננו מדובר בהערכה של מטלת כתיבה אשר כבר נקבע כי לא תמיד ניתן להפרידה למרכיביה
22 (עע"מ 3717/18 פרץ נ. הועדה הבוחנת של לשכת עורכי הדין, פסקה 13). מדובר על מטלה אשר
23 נבדקה על ידי שני בודקים שונים בלתי תלויים זה בזה כאשר נתוני הבדיקה האחרת אינם בפניהם.
24 התוצאה הסופית היתה כמעט זהה. פער של נקודה אחת.

25 ב"כ העותר לא העלה כל טענה של ממש שבעטייה יש לחרוג מהיקף ההתערבות המצומצם במיוחד
26 בכל הנוגע למטלה זו כעולה מהחוק והפסיקה.

27 לפיכך העתירה בענייננו נדחית.

28 **סוף דבר**

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 24120-10-21 בולדו ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 10687-10-21 חלבי ואח' נ. לשכת עורכי הדין בישראל ואח'
עת"מ 21535-10-21 עאדל ח'ניפס נ. לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

תיק חיצוני:

- 1 14. עת"מ 24120-10-21 ועת"מ 10687-10-21 מתקבלות בכל הנוגע לשאלה 28 בחלק המהותי כך
2 שיש לקבל גם את חלופה א' כתשובה נכונה. בכל הנוגע לשאלות 20 ו-34 העתירות נדחות.
3 בשים לב לכך שבכתב התשובה לעתירה קיבלה המשיבה את טענות העותרים בכל הנוגע לאחת
4 השאלות, לכך שבמהלך הדיון בפני הסכימו העותרים לצמצם את השאלות שבמחלוקת כאשר בכל
5 הנוגע לאחת מהן טענתם התקבלה, לא ראיתי מקום ליתן צו להוצאות.
6 15. העתירה בעת"מ 21535-10-21 נדחית. העותר ישלם למשיבות הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך של
7 2000 ₪.

8

9

10

11

12

13

14

15

16

ניתן היום, ב' טבת תשפ"ב, 06 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

שירלי רנר, שופטת

17

18